

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев2 1749/2019
13.06.2019. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Браниславе Апостоловић, председника већа, Бранислава Босиљковића, Зоране Делибашић, Бисерке Живановић и Божидара Вујичића, чланова већа, у парници из радног односа тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Александар Остојин адвокат из ..., против тужених „ББ“ А.Д. ..., чији је пуномоћник Весна Станимировић адвокат из ..., и „ВВ“ А.Д. ..., одлучујући о ревизији туженог „ББ“ А.Д. ... изјављеној против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж1 48/19 од 04.02.2019. године, у седници већа одржаној дана 13.06.2019. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о посебној ревизији туженог „ББ“ А.Д. ... изјављеној против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж1 48/19 од 04.02.2019. године.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија туженог „ББ“ А.Д. ... изјављена против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж1 48/19 од 04.02.2019. године.

ОДБИЈА СЕ захтев туженог „ББ“ А.Д. ... за накнаду трошкова поступка по ревизији.

Образложење

Пресудом Основног суда у Зрењанину П1 311/18 од 14.11.2018. године, ставом првим изреке, обавезани су тужени да тужиоцу за период од 22.03.2015. године до 01.09.2015. године солидарно исплате на име накнаде трошкова за исхрану у току рада укупан износ од 44.553,60 динара, и то појединачне месечне износе са законском затезном каматом на сваки износ почев од доспелости до исплате, све ближе наведено у том ставу изреке, као и да на наведене износе уплате доприносе код надлежних фондова за пензијско и инвалидско осигурање и здравствено осигурање, све у року од 8 дана. Ставом другим изреке, обавезани су тужени да тужиоцу за период од 22.03.2015. године до 01.09.2015. године, солидарно исплате на име накнаде трошкова за регрес за коришћење годишњег одмора износ од 22.135,16 динара и то појединачне месечне износе са законском затезном каматом на сваки износ почев од доспелости до исплате, све ближе наведено у том ставу изреке, као и да на наведене износе уплате доприносе код надлежних фондова за пензијско и инвалидско осигурање и здравствено

осигурање, и да му надокнаде трошкове парничног поступка у износу од 43.759,00 динара са законском затезном каматом од дана извршности одлуке до исплате, све у року од 8 дана од дана пријема преписа одлуке.

Пресудом Апелационог суда у Новом Саду Гж1 48/19 од 04.02.2019. године одбијене су жалбе тужених и потврђена пресуда Основног суда у Зрењанину П1 311/18 од 14.11.2018. године.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужени „ББ“ А.Д. ... је благовремено изјавио ревизију због погрешне примене материјалног права, са предлогом да се о ревизији одлучује на основу члана 404. Закона о парничном поступку због потребе уједначавања судске праксе.

Према одредби члана 404. став 1. Закона о парничном поступку (ЗПП), ревизија је изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се побија ревизијом, ако Врховни касациони суд оцени да је потребно размотрити правна питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, уједначити судску праксу или дати ново тумачење права (посебна ревизија).

У конкретном случају, по оцени Врховног касационог суда, не постоји потреба уједначавања судске праксе (разлог на којем тужени заснива посебну ревизију) јер побијана пресуда не одступа од судске праксе - пресуда овог суда Рев2 176/2015 од 03.02.2016. године и Рев2 2205/2016 од 27.10.2016. године, донетих у чињенично и правно истоветним споровима. Пошто не постоје други разлози предвиђени наведеном одредбом због којих би било места одлучивању о посебној ревизији, нити их тужени „ББ“ А.Д. ... наводи, одлучено је као у првом ставу изреке.

Одлучујући о дозвољености изјављене ревизије, у смислу члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП, Врховни касациони суд је нашао да ревизија туженог „ББ“ А.Д. ... није дозвољена.

Одредбом члана 403. став 3. ЗПП, која се у овом поступку сходно примењује на основу члана 436. истог закона, прописано је да ревизија није дозвољена у имовинскоправним споровима ако вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

У конкретном случају, тужба у овом спору поднета је дана 21.03.2018. године, а вредност побијеног дела другостепене пресуде је износ од 66.688,76 динара, који износ очигледно не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Имајући у виду да се ради о имовинскоправном спору у коме се тужбени захтев односи на новчано потраживање, у коме вредност предмета спора

побијеног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе, то је Врховни касациони суд нашао да је ревизија недозвољена.

Из тог разлога, на основу члана 413. ЗПП, одлучено је као у другом ставу изреке.

Одлука о трошковима поступка по ревизији, садржана у ставу трећем изреке, донета је на основу члана 165. став 1. у вези са чланом 153. став 1. ЗПП. Тужени „ББ“ А.Д. ... није успео у овом поступку, па зато нема право на накнаду трошкова поступка по ревизији.

**Председник већа - судија
Бранислава Апостоловић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић